

LEOPOLDON

5/2012

DNES pripominali...

Stretnutie politických väzňov sprevádzala trojdňová púť

Tohtoročné spomienkové podujatie, na ktorom si politickí väzni a ich rodinní príslušníci alebo ináč perzekuovaní pripomínajú prenasledovanie a utrpenie v žalároch, sprevádzala trojdňová púť k mučeníkom. Začala sa vo štvrtok 23. augusta vo farskom Kostole sv. Ignáca z Loyoly a vyvrcholila práve v sobotu 25. augusta.

Púť sa začala vo štvrtok Večierňou s blahoslaveným Dominikom Metodom Trčkom, po ktorej nasledovali Moleben k tomuto mučeníkovi, uctenie relikvie otca Metoda Dominika Trčku a svätá omša. Sviatok tohto mučeníka, ktorý spolu s blahoslaveným vladykom P. Gojdičom zomreli v leopoldovskej väznici a boli tajne pochovaní na leopoldovskom väzenskom cintoríne, je určený práve na 25. augusta, na deň jeho večných sľubov, ktoré zložil v Kongregácii Najsvätejšieho Vykupiteľa v roku 1904 v Brlsku. Na jeseň 1921 prišiel z Čiech do Stropkova zakladať prvú komunitu redemptoristov na Slovensku a stal sa aj jej prvým predstaveným. V apríli 1950 ho zatkli počas Barbarskej noci a po dvoch rokoch internácie a vyšetrovania ho 21. apríla 1952 odsúdili na dvanásť rokov väzenia za špionáž a za pokus o útek za hranice. Metoda D. Trčku štátne orgány okrem toho obvinili aj zo spolupráce s biskupom Gojdičom, z rozširovania pastoračných listov a zo zasielania informácií do Ríma.

Starý a chorľavý prešiel väznicami v Ilave, Mírove a nakoniec ho previezli do Leopoldova. Tu 25. decembra 1958 spieval spoluväzňom vianočnú koledu, za čo bol prísne potrestaný. V chladnej korekcii, betónovej cele, aj v dôsledku neliečenej tuberkulózy dostal zápal pľúc a horúčky. Ani na naliehanie lekára veliteľstvo väznice nepovolilo preložiť chorého kňaza do väzenskej nemocnice. Metod Dominik Trčka zomrel 23. marca 1959, odpúšťajúc pritom všetkým, ktorí mu spôsobili utrpenie a nepriamo zapríčinili jeho smrť. O dva dni ho pochovali na väzenskom cintoríne a počas politického odmäku v roku 1969 jeho pozostatky exhumovali a previezli. Nanovo ich exhumovali v roku 2001 a uložili ich do sarkofágu v kláštorňom Chráme Zoslania Svätého Ducha v Michalovciach.

Po slávnostnom piatku s bohatým liturgickým programom, ktorého súčasťou bola aj popoludňajšia Krížová cesta mučeníkov, trojdňová púť vyvrcholila v sobotu 25. augusta. Po akatistickom bohoslužbe, ktorého kňazské časti spieval o. František Fedorišin, nasledovala archijerejská svätá liturgia. Slúžili ju titulárny biskup orejský a apoštolský administrátor pražský Mons. Ladislav Hučko spolu s pražským protosynkom o. Milanom Hanušom, nitrianskym väzenským dekanom o. Petrom Hasarom, naším vdp. farárom Jozefom Sudorom a ďalšími gréckokatolíckymi a rímskokatolíckymi kňazmi.

Po bohoslužbách, na ktorých sa zúčastnili aj hostia z Konfederácie politických väzňov Slovenska a sesterskej českej organizácie (KPV ČR) a predstavitelia verejného života, sa hostia boli pokloniť pamiatke prenasledovaných, nespravodlivo odsúdených a väznených pri západnej bráne väznice. Politickým väzňom a príslušníkom tretieho odboja sa okrem Lea Blažeka z českej KPV ČR a ďalších hostí prihovoral aj predseda Konfederácie politických väzňov Slovenska Anton Srholec: „Na Slovensku bolo v 60. rokoch 64 väzňov, v Československu až 148. Leopoldov je len symbolom prenasledovania, strachu a utrpenia čestných ľudí. Pripomíname si s úctou a láskou, ako tu dozrievali ľudia k slobode a zodpovednosti za život,“ uviedol populárny kňaz a predseda KPV Anton Srholec a zároveň účastníkov vyzval na šírenie lásky, spravodlivosti, pokoja a zmieru. Pri kríži s pamätnými doskami na mestskom cintoríne si uctili život a odhodlanie otca Metoda Dominika Trčka, CSsR, a poklonili sa pri symbolickom hrobe politického väzňa na mestskom cintoríne.

Spracoval -jh-, foto: ÚVTOS a ÚVV

V meste pribudlo viac ako 30

nových pracovných miest

V priemyselnej zóne na Trnavskej ceste oficiálne otvorila 27. septembra spoločnosť ESNASA Slovensko, spol. s r. o. svoju novú prevádzku. Na slávnostnom otvorení závodu sa zúčastnili Oscar Pérez (ESNAS), Jordi Gimeno (Hiemesa), zakladateľ a správca Estampaciones Navarra S. A. Juan Pérez, ktorí do Leopoldova na otvorenie fabriky pozvali španielskeho veľvyslanca J. E. Félixu Valdésa y Valentín-Gamaza, obchodných partnerov, primátora Leopoldova M. Gavorníka a ďalších hostí. Počas malej slávnosti prevádzku závodu posvätil farár leopoldovskej farnosti J. Sudor.

Proces implantácie závodu sa začal v septembri 2011 a vyvrcholil vznikom závodu na výrobu súčiastok pre automobilový priemysel a bielu techniku prostredníctvom lisovania mechanických dielov, zvárania a montáže sústav a návrhu a výroby nástrojov pre lisovanie kovov za studena. Leopoldovský výrobný závod bude dodávať svoje produkty klientom z automobilového sektora a výrobcom bielej techniky zo Slovenska a okolitých krajín. Spomedzi tých najvýznamnejších spomeňme napríklad spoločnosti KYB, Dura Automotive Systems, BSH Group či ZF Zachs.

Spoločnosť ESNASA Slovensko založili tri španielske spoločnosti z oblasti spracúvania kovov. Záštitu nad projektom má spoločnosť Estampaciones Navarra, S. A. (ESNAS), pôsobiaca v regióne Navarra na severe Španielska, ktorá sa už 25 rokov zaoberá lisovaním kovov zastudena. Novým závädom v Leopoldove ESNASA Slovensko vytvorila viac než 30 priamych pracovných miest a mnoho ďalších nepriamych, keďže spoločnosť využíva služby rôznorodých slovenských dodávateľov materiálov a služieb.

Úmysel zriadiť podnik v centrálnej časti Európy začala materská spoločnosť realizovať pred piatimi rokmi. Vhodné možnosti na zriadenie pobočky hľadala v Poľsku, Česku a Rumunsku. Predstavitelov spoločnosti ESNASA pri rozhodovaní umiestniť svoj závod na Slovensko ovplyvnili najmä medzinárodný rozmach Slovenska, výhodná až strategická poloha v centre Európy, ktorá umožňuje byť blízko svojich najdôležitejších klientov, ďalej kvalifikovaná pracovná sila a priemyselná tradícia regiónu, kde sa nový závod rozhodli umiestniť. Na konečné rozhodnutie malo vplyv aj členstvo Slovenska v eurozóne.

V závode sa nachádza prevádzka s lismi s tlakom od 63 do 400 metrických ton na lisovanie na manuálnych a progresívnych nástrojoch, oddelenie údržby, sekcia kvality s 3D meracím prístrojom, oddelenie logistiky a administratívne oddelenie. Závod je schopný lisovať a zvärať sústavy z materiálov s hrúbkou od 0,5 do 5,0 mm. Spoločnosť očakáva, že v máji budúceho roka sa jej podarí získať certifikát ISO TS 16949 pre automobilový priemysel.

(pripravil juh)

Samaria: adresne pomáhať tým, čo to potrebujú, je ich poslaním

Obyvatelia nášho mesta a regiónu sa už aspoň raz stretli s názvom dobročinnnej organizácie Samaria. Je to združenie dobrovoľníkov, ktoré sa usiluje adresne a účinne pomôcť tým, ktorí to v konkrétnej chvíli potrebujú azda najviac, a myšlienku pomoci núdznému napĺňajú v podobe dobrovoľníckej činnosti aj viacerí Leopoldovčania. Samaria vznikla asi pred štyrmi rokmi, keď sa jej zakladatelia začali vo svojom okolí stretávať s prípadmi ľudí v hmotnej núdzi. Pri jej vzniku stál Ing. Miroslav Dzurech: „Núdznym sa môže stať každý, kto si dlhodobo alebo prechodne nie je schopný zaobstaráť základné životné potreby. Sú to mnoho ráz ľudia, ktorí aj keď majú spoločensky zodpovedné správanie, nemali v živote toľko šťastia a z rôznych dôvodov sa dostali do núdze. Napríklad človek, ktorý platí hypotéku, príde o prácu alebo zdravie, prípadne z rôznych dôvodov o trvalé bývanie. Keď sa takýmto ľuďom pokazí práčka či

chladnička, zvyčajne nemajú na novú, lebo treba platiť hypotéku... Stretávame sa s rodinami, kde matka perie všetko ručne, s rodinami, ktoré sú v lete bez chladničky, kde deti spia na matracoch alebo viaceré na jednej posteli, keďže na nové nemajú.“ Hlavnou myšlienkou Samarie je podnecovať ľudí k záujmu o svojich blížnych a ich potreby. V praxi to znamená, že dobrovoľníci prijímajú podnety od ľudí, ktorí si všimnú núdzu konkrétneho človeka či rodiny, a požiadajú nás o pomoc pre nich. Po spresnení potrieb pre konkrétneho núdzneho dobrovoľníci organizujú vyhľadanie, skladovanie a na koniec doručenie potrieb takémuto človeku v núdzi. Tým, že svoju službu rozvíjali postupne, mali možnosť vyvarovať sa mnohých chýb. „Jedinečnosť charity Samaria spočíva v jej adresnosti a účinnosti. Preto je v našej službe na prvom mieste konkrétny núdzny človek s konkrétnymi potrebami,“ vysvetľuje zakladateľ organizácie.

Keď sa povie „charita“, mnohým sa v mysli vybaví niečo, čo im doma stojí v skrini, alebo niečo, čo už nepotrebujú, a môžu sa toho zbaviť. Iným sa vybaví ďalšia asociácia – sklady s horami oblečenia a sčasti nepotrebných vecí. Samaria však funguje úplne ináč: *„Keď máme spracovaný zoznam potrieb, ktoré potrebujeme zabezpečiť, sústredujeme sa na ich vyhľadanie medzi ochotnými darcami. Máme približne 120 ľudí, priaznivcov, spolupracovníkov, ktorí sú ochotní dostávať na svoju e-mailovú adresu naše výzvy o hľadaných potrebách alebo veciach. Pošleme im správu a oni sa spontánne pýtajú vo svojom okolí, v práci či v rodine. Súčasne zverejníme výzvu aj na našich nástenkách na verejných miestach v Hlohovci, Trnave, Kľačanoch a Leopoldove. A tretí spôsob, ktorým komunikujeme výzvu o hľadaných potrebách, je naša webová stránka www.samaria.sk. Keď nájdeme darcu ochotného darovať to, čo hľadáme, zabezpečíme prepravu buď priamo núdznému alebo do skladu solidarity. Prevoz a manipuláciu s potrebami robia dobrovoľníci združenia. Ak ide o oblečenie, jeho pretriebenie a rozdelenie majú na starosti predovšetkým dobrovoľníčky. No a napokon dohodneme samotné odovzdanie potrieb núdznému,“* hovorí Miroslav Dzurech, podľa ktorého zmysel či inšpiráciu služby vidia v známom príbehu o milosrdnom samaritánovi. Sú však realisti a vo svojej práci majú

zapracované aj mechanizmy, ktoré slúžia na minimalizovanie možností zneužitia pomoci.

Darcovstvu sa ešte stále musíme učiť. Spolupracovníci Samarie sa pri svojej činnosti stretávajú s rôznymi reakciami darcov, napr.: *Príďte si po tú vec do konca týždňa, lebo inak ju budem musieť vyhodiť.* Darovanie sa ukazuje v takomto prípade len ako zbavenie sa prebytočnej veci. Samozrejme, väčšina darcov sú ľudia s úprimným úmyslom niekomu pomôcť. Aj keď klienti Samarie sú ľudia v hmotnej núdzi, mnoho ráz ich poteší viac rozhovor či záujem o ich problémy ako samotná materiálna pomoc. Najmä ak klienti majú deti, ktoré trpia stavom núdze najviac. Aj preto už druhý rok pred Vianocami zabezpečovali vianočné darčeky pre deti z núdzných rodín. Minulý rok takto darčekom potešili asi 130 detí z Hlohovca a blízkeho aj ďalekého okolia: *„Náhodne oslovujeme ľudí, či sú ochotní urobiť darček pre neznáme dieťa. Pritom dostanú len informáciu o veku a krstnom mene dieťaťa. Darčeky doručujú naši dobrovoľníci alebo samotní darcovia s dobrovoľníkmi. Našli sa aj darcovia, ktorí darovali darčeky aj viacerým deťom. Veríme, že aj tento rok sa nám podarí osloviť dostatok ochotných ľudí – darcov – a potešiť čo najviac detí. Po úspešných dvoch ročníkoch už vieme, že radosť bude na oboch stranách darčekom.“*

Dobrovoľnícku sieť charity Samaria tvoria ľudia z Hlohovca, Leopoldova, ale tiež z miest a obcí susedných okresov. Aj z nášho mesta sa do dobrovoľníckej činnosti Samarie zapája viacero dobrovoľníkov a priaznivcov. Priamo do práce výboru sú zapojení dvaja aktívni dobrovoľníci – Zuzana Vnučková a Martin Vnučko, ktorí sa zúčastňovali na mnohých prípadoch pomoci konkrétnym klientom. Veľkou pomocou v tejto službe je aj Nela Danihelová, ktorá sa stará o aktuálnosť vývesky v mestskej knižnici. Na tomto mieste sa treba tiež poďakovať viacerým darcom prebytkov a potrieb pre núdzných z Leopoldova.

Ak Vás činnosť Samarie oslovila, najefektívnejšie sa zapojíte do pomoci sledovaním požiadaviek na hľadané potreby alebo veci na internetovej stránke www.samaria.sk alebo na nástenke v našej mestskej knižnici. Dobrovoľníci zo Samarie privítajú aj pomoc mesta vo forme poskytnutia priestoru na vývesných plochách, kde by mohli umiestňovať výzvy na vyhľadávanie potrieb pre núdznych. Občania ich môžu kontaktovať aj s ponukami svojich prebytkov (kontakty uvádzame pod textom). Pre účely čo najrýchlejšej pomoci jednotlivým klientom budujú regionálny sklad solidarity, ktorý sa nachádza pri železničnej stanici v Hlohovci. Sklad bude slúžiť ako „nárazníkový priestor“ pre uskladnenie najžiadanejších potrieb (posteľe, chladničky, práčky, potreby pre deti). Dobrovoľníci zo Samarie veria, že aj takto sa im podarí zlepšiť kvalitu života

tým, ktorí sú naozaj odkázaní na pomoc iných.

Pripravili mdz a mv, foto: archív Samarie.

Užitočné kontakty pre záujemcov:

telefón: 0911/13 28 28, email: samaria.centrum@gmail.com, [www stránka: www.samaria.sk](http://www.stranka:www.samaria.sk)

Horko-fažko... no ušlo sa každému

Furt je tvrdé...

Dovedna osem súťažných tímov sa stretlo v sobotu 25. augusta, aby v Spolkovej záhrade svojimi gulášmi podráždili chuťové poháriky návštevníkov v rámci každoročnej leopoldovskej gulásovej párty. Predstavili sa na nej tradičné tímy, ale aj nováčikovia. A tak každý šéfkuchár si poctivo strážil svoj recept a nechal už len na domýšľavosti a analytickej schopnosti hodnotiteľov, ochutnávačov a bežných návštevníkov, aby sa ho pokúsil rozlúsknuť.

Opäť azda najťažšiu úlohu mala päťčlenná komisia, zložená z troch mužov a dvoch žien, ktorá si dala na hodnotení jednotlivých vzoriek naozaj záležať. Pri sčítavaní hlasov napokon najvýraznejšie a s dosť vysokým bodovým náskokom pred ostatnými poľnými kuchyňami zvíťazilo družstvo Mikuláša Lányiho s manželkou. Aj keď medzi vzorkami sa objavil aj mestský guláš, ktorý však podľa pravidiel súťaže nemôže byť hodnotený, niekto-

rí hodnotitelia ho najčastejšie porovnávali práve s víťazným, hoci sa varil v troch veľkých kotloch. Ako druhý najlepší hodnotený guláš komisia so šéfkuchárkou mestského guláša Dalimírou Štitákovou vyhodnotila guláš pani učiteľiek a pracovníčok leopoldovskej materskej školy, ktoré sa minulý rok prezentovali ako Holky z našr školky. Na treťom mieste presvedčil guláš našich nohejbalistov, ktorí však mali na tradičnej gulášovici aj inú funkciu – ako organizátori, merači aj zapisovatelia sa striedali pri oblúbenej súťaži silných, menej silných aj posilnených návštevníkov – pri hádzaní leopoldovskou mrežou do dialky. Nuž, azda ťažko by sme hľadali vhodnejšiu súťaž k chutnému gulášu, dobremu vychladenému pivku a kvalitnej muzike, o ktorú sa postarala kapela NAEX. Do kroniky súťaže o najvydarenejší hod leopoldovskou mrežou sa v tomto roku zapísali výkony slečien a paní Danuše (5,0 m), Aleny (4,17 m) a Aničky (3,50 m). Doterajšie výkony v kategórii mužov obohatili tento rok Pavol (6,85 m), Martin (6,47 m) a Peter (6,28 m).

Myšlienkou tohtoročného gulášového festivalu nebolo len nasýtenie žalúdkov, ale jednotlivé družstvá sa mohli prezentovať v špecifickom, resp. originálnom oblečení. A tu všetkých tromfla skupina Apalucha so svojou hovorkyňou a šéfkuchárkou v jednej osobe Aničkou Cuperovou. Ešte pred tým, ako si deti mohli užít nočnú opekačku a tí starší dobrú tancovačku, pri-

Jedni holky, iní vdolky, totíž mreže...

Nehorí, stále nehorí, čo je sním...

mátor mesta pod dohľadom mestských dobrovoľných hasičov odovzdal ceny a na počesť 68. výročia Slovenského národného povstania zapálil vatru SNP. Za vydarené sobotňajšie popoludnie sa treba poďakovať nielen sponzorom – mestu, Vinotéke Leopoldov, Márii Kuchtovej a predajni Lila či leopoldovským nohejbalistom, ale predovšetkým všetkým tým, ktorí sa podujali nielen fyzickou pomocou, ale predovšetkým dobrou náladou pomôcť pri príprave mestského guláša – Dalimíre Štitákovej, manželom Zennerovým a ich kamarátkam z občianskeho združenia Šanec, Emílii Harsányiovej a bývalým aj súčasným poslancom.

Pripravili -juh- a -sos-

Tak si naň spomínam ja...

Pochádzam z Leopoldova. Mám 66 rokov, ale viacero rokov bývam v Bratislave-Karlovej Vsi. Spomínam si ešte na obdobie päťdesiatych rokov, keď môj otec Rudolf Marko založil v Leopoldove šachový klub *Lokomotíva Leopoldov* s hrou miestnosťou oproti železničnej stanici, kde sme aj bývali. Niekoľko železničiarov, pár učiteľov i ďalších nadšencov *kráľovskej hry* sa dalo dohromady a hrali okresnú súťaž. Vtedy podľa šachových pravidiel bolo povinné, aby na poslednej šachovnici hrala aj žena. Tak sa k šachu dostala aj moja najstaršia sestra Anna Richnáková-Marková, ktorá teraz býva v Jihlave. Šachovo aktívny som od môjho 42. roku života. Hrávam šach za šachový klub v mojom terajšom bydlisku, som tiež rozhodcom 1. triedy a absolvoval som trénersky kurz. Viediem šachový krúžok v internátnej škole pre slabozraké a nevidiace deti v Karlovej Vsi. V septembri som sa vrátil z medzinárodného šachového turnaja vo Vysokých Tatrách, kde som súčasne aj spolu s manželkou prežil príjemnú dovolenku. Ako starý rodák z Mestečka sa rád vraciam nielen spomienkami, ale aj fyzicky do kraja mojej mladosti. S radosťou som privítal založenie *Šachového okienka* a riešiteľskej súťaže, na ktorej sa rád a aktívne zúčastňujem. Šachové skladby riešime spolu s mojimi spoluhráčmi v klube. Treba zachovať v Leopoldove aspoň takýmto spôsobom šachovú tradíciu, o ktorej písal Gorazd Kollárik v prvom tohtoročnom čísle časopisu Leopoldov...

Ján Marko, Bratislava

Leopoldovský jazdecký oddiel

o cenu primátora

Súťažiť prišli desiatky koní

Že jazdenie na koni nemusí byť len ťažkou dostupnou vymoženosťou sa už niekoľko rokov pokúša dokázať Leopoldovský jazdecký oddiel Oklahoma v Červeníku. Tento rok jeho členovia po šiesty raz usporiadali v rámci projektu Cezhraničné dni koní (program Interreg IIIA Slovenská republika – Rakúsko) v areáli Poľnohospodárskeho družstva Červeník parkúrové jazdecké pretek, na ktorých 2. septembra prezentovalo svoje jazdecké majstrovstvo štyridsať jazdcov a koní. Parkúr vlastne predstavuje symbiózu ich vzájomného vzťahu, rešpektu a akejsi spolupracujúcej empatie. Aj keď sa zdá byť zvláštne, že leopoldovský jazdecký klub má sídlo v Červeníku, dôvod je prozaický: v období svojho vzniku neboli v Leopoldove pre koničkárov vhodné priestory, a tak si od červenického poľnohospodárskeho družstva za symbolickú cenu prenajali a začali zvelaďovať nevyužívanú časť areálu.

V prvej súťaži s názvom parkúr o Cenu poslanca VÚC Milana Domarackého stupňa ZM, teda s výškou prekážok 80 cm, bolo finančne aj vecne ocenených 5 najlepších jazdcov, z nich sa najlepšie umiestnila Miroslava Hačundová s koňom Galaxie z Jazdeckého klubu Plavecké Podhradie. „Prvá súťaž je zameraná na mladé kone a mladých jazdcov, súťaží sa v nej na optimálny čas. Práve preto sú dôležité súťaže tohto typu, aj keď v ostatnom čase je ich čoraz menej. Pre začínajúcich jazdcov aj kone sú však nenahraditeľné,“ vysvetlila nám hlavná rozhodkyňa Anna Virágová.

V druhej súťaži s názvom Parkúr o Cenu primátora mesta Leopoldov štartovalo 34 koní. Tandemy kôň-jazdec súperili v súťaži s náročnosťou stupňa Z, teda s výškou prekážok 100 cm a s postupom do rozoskakovania bola výška 110 cm. O víťazovi rozhodoval najlepší výsledok a čas. Na prvom mieste skončila Monika Komosná s koňom Antik z

JK Pezinok Alberi. Finančnú a vecné ceny od primátora Leopoldova získali však aj ďalší štyria najlepší: Alena Baracká s koňom Pirueta z M-Clubu Briežky, Natália Barteková s koňom Victory z JK Bratislava Cavallo, Michaela Pešková s koňom Zahva z JK Axa Jaslovské Bohunice a Silvia Záhorská s koňom Orus De Landette z JŠ Zálesie.

Na parkúre sa zúčastnili jazdci z celej Západoslovenskej oblasti Slovenskej jazdeckej federácie. *„V tomto roku nás milo prekvapila vysoká účasť štyristo až pästo návštevníkov, pretože začiatky našich parkúrov boli pre nás ťažké, kým si ľudia i jazdci zvykli na naše každoročné podujatie chodiť. Navyše nám nezvyklo žičiť ani počasie. Ale tento ročník nám ukázal, že má zmysel niečo také organizovať a my sa i po budúce ročníky budeme zo všetkých síl snažiť toto podujatie vždy o čosi vylepšiť, aby sa u nás ľudia cítili ešte lepšie,“* poznamenal krátko po skončení pretekov ich neúnavný organizátor a tajomník v jednej osobe Pavel Galbička.

Leopoldovský jazdecký klub vznikol ako výsledok nadšenia niekoľkých jednotlivcov,

ktorých spájala láska ku koňom. Aj s pomocou mesta a najmä vďaka finančným prostriedkom zo štrukturálnych fondov sa im podarilo postupne rekonštruovať pôvodnú chátrajúcu družstevnú maštal, v ktorej sú ustajnené kone a poníky, ale takisto aj susediaci sad a areál, ktorý upravili na potreby westernového a parkúrového jazdenia. Po stovkách hodinách dobrovoľníckej práce vidieť, ako sa postupne zanedbaný areál mení na prívetivý ranč. Postupne obnovujú a vylepšujú ustajňovacie priestory aj sociálne zázemie. Jazdecký oddiel vznikol aj ako pomerne otvorená alternatíva pre ďalších záujemcov o prácu s koňmi, ale aj pre deti, ktoré by sa koňom a jazdeniu chceli venovať systematickejšie. Aj preto dobrovoľníci z Oklahomy v minulosti organizovali pre deti krátke detské tábory priamo na ranči alebo víkendy s koňmi, v rámci ktorých si deti mohli vyskúšať aj starostlivosť o koníkov či poníkov, ale takisto sa mohli na nich učiť jazdiť. Azda takúto možnosť budú mať deti z Leopoldova a okolia aj v ďalších rokoch.

Text a foto J. Hladký

Dopravu na Trolaskoch zabezpečí nová cesta

Cez historický most preší

O neutešenom stave historického mosta na Trolaskoch vedia kompetentní už dlho, no nepriaznivý vývin statiky mosta v ostatných rokoch už doslova sám nadiktoval vedeniu mesta ďalšie kroky a perspektívu jeho využívania. Impulzom na rýchle konanie bolo zistenie, že v spodnej časti najmä tretej klenby je zvetraný spojovací materiál, tehly sú na niektorých miestach vysunuté a natoľko uvoľnené, že pri daždi voda presakuje do klenby mosta a cez ňu odkvapkáva pod most. Dôsledkom nepriaznivého stavu je okrem iného úplné uzatvorenie tejto asi 340-ročnej národnej kultúrnej pamiatky pre nákladnú dopravu a na svet sa už pýtajú aj ďalšie systémové riešenia.

Na to, že čosi nebude so včasnobarokovým mostom v poriadku, upozornil už asfaltový povrch na moste, ktorý nad tretou klenbou zo strany od športového areálu sa začal praskať a viditeľne poklesol. Siedmeho septembra si most obhliadol Ing. Jozef Hviezdarek, ktorý statiku mosta posudzoval už pred siedmimi rokmi. Skonštatoval, že most je síce na viacerých miestach narušený prasklinami, no najkritickejšie sú na tom posledné dve klenby v smere od mestského úradu a hrozí im deštrukcia. V nadväznosti na to odporučil ihneď odkloniť dopravu nákladných áut z mosta a do prasklín osadiť sadrové pozorovacie terčiky, ktoré majú signalizovať prípadné zmeny v statike, a tie raz mesačne kontrolovať.

Nákladné autá dočasne cez Záhradnícku ulicu

So situáciou sa prišla zoznámiť o pár dní nato spolu so statikom a primátorom aj riaditeľka Krajského pamiatkového úradu v Trnave Ing. arch. Gabriela Kvetanová a aj tá skonštatovala, že historický most, s ktorým nemôže z hľadiska historickej hodnoty súperiť azda žiadny iný most v Trnavskom kraji a možno ani v širšom regióne, je v havarijnom stave. Už pri zbežnej obhliadke s kolegyňou skonštatovali, že rýchle chradnutie národnej kultúrnej pamiatky možno pripísať na vrub aj nefunkčnému odvlhčeniu mosta, čo sa viditeľne prejavovalo už v 50. – 60. rokoch minulého storočia, ako to dosvedčujú dobové fotografie. Už na nich vidno, že omietka na bočných stranách mosta bola zatečená. Pevnému, ale staručkému mostu na Trolaskoch nepridalo ani neprimerané zataženie automobilovou dopravou najmä v ostatných dvoch desaťročiach. Aj keď samospráva pred niekoľkými rokmi dopravnými značkami zakázala po ňom prechádzať nákladným autám s nosnosťou nad 18 ton, o rešpektovaní zákazovej značky si môže urobiť každý svoju predstavu. Na problém jej porušovania upozorňovalo vedenie mesta aj políciu. Nič to však nemení na situácii, že v súčasnosti môžu most na Trolaskoch ďalej používať iba chodci, cyklisti a osobné automobily.

Možnosťami riešenia technického stavu mosta a odklonenia dopravy sa zaoberali na tematickom rokovaní aj poslanci zastupiteľstva. Nenašli však inú alternatívu, ako dočasne odkloniť nákladnú dopravu do väznice, kovošrotu a ďalších prevádzok po Záhradníckej ulici. Na dočasnú zmenu dopravnej situácie teraz upozorňuje dovedna 17 dopravných značiek na Hlohovskej, Kukučínovej, Záhradníckej, Hollého a Gucmanovej ulici. „Občania zo Záhradníckej ulice nás upozorňovali na riziká, ktoré tu hrozia po odklonení dopravy na túto ulicu, pretože majú pomerne plytko zavedené prípojky do domov a podobne. Nemáme však inú možnosť a budeme robiť všetko pre to, aby sa čo najskôr vrátila nákladná doprava naspäť do pôvodnej lokality,“ povedal na margo obáv obyvateľov primátor mesta

M. Gavorník. V tejto súvislosti mesto obyvateľov žiada o zvýšenú pozornosť pri parkovaní svojich vozidiel na dotknutých uliciach. Ak plány mesta nič neskomplikuje, obyvatelia Kukučínovej a Záhradníckej ulice si vydýchnu možno v prvej polovici budúceho roka.

Pomôže len nová cesta

Možností, ako dlhodobo a účinne riešiť situáciu, by bolo viacero. V ideálnom prípade by sa mohol most dočasne uzavrieť a zreštaurovať tak, aby mohol svoj účel či údel plniť aj naďalej vrátane nákladnej dopravy, čo je však v podmienkach mestského rozpočtu neuskutočniteľná predstava. Primátor a poslanci po konzultácii so statikom a riaditeľkou pamiatkového úradu usúdili, že najreálnejšia možnosť je budúce úplné odklonenie automobilovej dopravy z mosta a jeho ponechanie na využívanie len chodcom a bicyklistom. Tým by sa stal akousi prirodzenou dominantou v oddychovej či rekreačnej zóne mesta. Vyžaduje si to však zriadiť novú komunikáciu, vedúcu popri moste. Z dispozičných možností sa momentálne zdá byť reálne len jedno riešenie – zriadiť novú obojsmernú cestu zo strany voľného priestranstva, ktoré sa v súčasnosti využíva počas hodov na umiestnenie zábavných atrakcií, no aj tu bude mesto ešte musieť rokovať o odkúpení časti pozemku. Súčasťou projektu bude aj odstránenie betónových elektrických stĺpov a preloženie ich vedenia do zeme, technicky náročnejšia bude pravdepodobne ďalšia vyvolaná investícia – odstránenie železného stĺpa s elektrickými rozvodmi, patriaceho elektrárňam. Administratívna a prípravná časť projektu sa dá vyriešiť už v tomto roku, no budú sa musieť v rozpočte na ňu vyčleniť peniaze. Po zriadení cesty bude preložená nákladná doprava z Kukučínovej a Záhradníckej ulice na novú cestu, vedúcu okolo mosta. Aspoň takto si momentálne vedenie mesta predstavuje dostupné dopravné riešenie na Trolaskoch, ktorým by sa zároveň nenarušilo ani rekreačné využitie športovo-oddychového areálu na Trolaskoch.

Most zachráni postupné zreštaurovanie

Po zabezpečení spomínanej dopravnej alternatívy bude môcť mesto pristúpiť k postupnému zreštaurovaniu mosta. Najskôr sa z neho odstráni akákoľvek prevádzka motorových dopravných prostriedkov a po dôkladnom preskúmaní statiky sa určí postupnosť prác. Podľa pamiatkarov by bolo ideálne jedinečnému včasnobarokovému mostu vrátiť pôvodný výzor, teda aj s omietkou a barokovou výzdobou. O konkrétnych krokoch a možnostiach žiadať dotácie na reštauračné práce bude vedenie mesta s pamiatkarmi podrobnejšie rokovať až po preložení dopravy z mosta. Most už v októbri podstúpil dvojdnú čiastočnú odstávku, ktorá bola potrebná na odstránenie asfaltového koberca v najkritickejšej časti a zalatie novým asfaltom. Je to však len dočasné riešenie, ktoré ma zabrániť ďalšiemu zatekaniu mosta a rozrúšaniu jeho klenby osobitne v zimnom období.

Pripravil Juraj Hladký.

Deťom bude v parku veselšie

Síce s meškaním, predsa len ešte na jeseň sa podarilo osadiť v parku na námestí prvky detského ihriska, ktoré deťom spríjemnia pobyt v parku. Aj keď jednotlivé prvky vybrali poslanci ešte v júni, kvôli administrácii a výrobe jednotlivých kusov sa osadenie siedmich detských atrakcií zdržalo. Iniciátorom myšlienky urobiť takouto formou park ešte otvorenejší a prízračlivejší pre deti bol Róbert Levčík.

Zastupiteľstvo najskôr zvažovalo možnosť vytvorenia detského ihriska v parku, resp. v jeho okrajových častiach, no napokon túto možnosť z viacerých dôvodov zamenili za myšlienku osadiť jednotlivé atrakcie v rôznych častiach parku. V tejto súvislosti malo úsilie premiestniť a sfunkčnit aj komplex detských atrakcií, umiestnený na dvore farského úradu. Ešte v roku 2005 zastupiteľstvo uvoľnilo vo forme účelovej dotácie 100 tisíc korún v prospech organizácie Slovenský orol na nákup spomínaného komplexu. Ako detské ihrisko sa však používalo len krátko, sporadicky a odvtedy v podstate chátra za múrom farskej záhrady. Zastupiteľstvo preto

uvažovalo o možnosti premiestniť komplex tam, kde by ho deti mohli voľne využívať. Premiestnenie ihriska z farského dvora však súčasný správca farnosti odmietol, a tak komplex zostane asi aj naďalej bez konkrétneho využitia.

Pri výbere nových atrakcií a ich umiestnenia poslanci a vedenie mesta prihliadali na to, aby atrakcie boli bezpečné, stabilné, trvácne a pre deti zaujímavé, aby materiál, z ktorých sú vyhotovené, bol pre park prirodzený, a aby boli umiestnené tak, aby nenarúšali ostatnú parkovú architektúru. V jednotlivých častiach oživeného parku tak pribudli preliezačky v podobe stonožky a indiánskeho teepee, kladina v podobe jazvečíka, vláčik a tri pružinové hojdačky v celkovej hodnote 6000 eur. Drevené časti sú vyrobené z tvrdeného agátového dreva a kvôli bezpečnosti sú atrakcie podbetónované, resp. upevnené v betónovom lôžku. Nezostáva nič iné, len veriť, že atrakcie budú dlho a dobre slúžiť deťom a že sa nestanú terčom záujmu vandalov.

(jh)

Foto K. Bajtlová

Leopoldovčania

Leopoldovčanom...

Hudba je pre Viliama Karmažina elixírom života

Už v minulom čísle časopisu Leopoldov sme hovorili o ocenených osobnostiach, našich rodákoch. Predstavili sme vám hudobného skladateľa Milana Nováka. Dnes sa o Leopoldove porozprávame s druhým oceneným, dirigentom Viliamom Karmažinom. Najstarší aktívne pôsobiaci slovenský spevokol Zbor slovenských učiteľov vznikol v roku 1921 a ten „jeho“ zbor, teda seredský Zvon, je len o štyri roky mladší. Zvon je teda jedno z najstarších zborových telies na Slovensku. Viliam Karmažin prišiel do Zvonu v roku 1942 a pracuje v ňom ako dirigent bez prestávok už 70 rokov. Okrem udelenia Ceny mesta Leopoldov absolvoval deväťdesiatnik Viliam Karmažin v polovici sep-

tembra aj druhú slávnosť. V kostole v Seredi sa uskutočnil slávnostný koncert pri príležitosti jeho 70. výročia dirigovania zboru Zvon a 90. výročia jeho narodenia. V tento oslavný deň sa Karmažin stal aj čestným občanom Trnavského samosprávneho kraja. Všetky tieto jubileá boli príležitosťou, aby sme sa s ním porozprávali aj o jeho rodnom meste.

***Vaše meno je synonymom zborového spevu a dirigovania. Pochádzali ste z hudobníckej rodiny?**

Z pohľadu hudobníkov profesionálov hudobnícka nebola, aj keď moja mama veľmi krásne spievala. Dostal som sa k hudbe cez zážitky hudobného života vo väznici, presnejšie povedané cez hudobný život tamojšieho kostola, v ktorom bola každú nedeľu omša a ja som na nich miništroval. Vždy som vystriedol, keď dozorca, ktorý bol kostolníkom, odišiel na raňajky. Bývalo to pár minút do ôsmej, keď sa začínala omša. Do kostola som prichádzal skôr, vyšiel som hore na chór, natáhal som si mechy a skúšal som hrať na organe. Raz s jedným prstom, inokedy s dvoma. Po roku som sa aj naučil niektoré piesne. Tam som sa dostal k pánovi učiteľovi Gejzovi Erdélyimu. Učil väzňov nielen v škole, ale mal založený i mužský spevácky zbor a príležitostne spieval v kostole alebo na výročné sviatky. Väzenský zbor spieval nádherne, dokonca si pamätám, že tam krásne spieval nejaký operný spevák. Bol z Budapešti a vraj bol odsúdený za špionáž. Manželka môjho učiteľa, Anna Erdélyiová, pochádzala z Modry a bola našou pani učiteľkou a zároveň aj riaditeľkou jednotriednej školy pre deti dozorcov. Pán Erdélyi videl môj vzťah k hudbe a dokonca ma u seba doma posadil k harmóniu a učil ma na ňom hrať. Niekoľkokrát som dokonca po omši hral aj v kostole.

***Ako si dnes spomínate na školské roky?**

Škola bola priamo v trestnici. Do meštianky sme chodili už v Mestečku, teda v dnešnom Leopoldove. V trestnici nás učila spomínaná Anna Erdélyiová. Triedy boli kumulované do jednej miestnosti, kde boli tri rady lavíc. V rade od okna sedeli prváci, v strede druháci a tretiaci a v rade pri stene štvrtáci a piatáci. Každému ročníku sa učiteľka venovala

dvadsať minút, začala prvkami a tak postupne išla až k piatakom. Bolo to zaujímavé vyučovanie, ale zvládli sme všetko.

***Vy ste však mali v trestnici vraj aj svoje prvé verejné vystúpenie.**

Áno, bolo to na oslavách vzniku Československej republiky. Vystúpil som pred obecnosťou s básňou Martina Rázusa. Oblečený som bol do slovenského kroja, mal som pierko na hlave a recitoval som báseň Ja som malý, ale Slovák. Dokonca bolo toto moje vystúpenie zaznamenané aj na filme a premietané v tunajšom kine. Ale ešte skôr, než som sa dostal k dirigovaniu, som chodil na husle do Mestečka k pánovi profesorovi Baštovi. Neraz som dostal slákom po prstoch, keď som hral, ako sa nemá. Ale nevšedné bolo, že som nemal na husle puzdro, a tak som ich nosil len tak, v papierovom vrecku.

***Ako to bolo s vašim už vážnym pôsobením v oblasti hudby?**

Na meštianke v Mestečku učil Florián Ondriš. Bol z Červeníka a neskôr sa stal aj riaditeľom mestečskej školy. Učil nás spev, bol to predmet ako dnes hudobná výchova. Keď nás učil pieseň, chodil medzi lavicami od katedry po koniec triedy. Ja som sedával väčšinou v prvej lavici. Keď išiel dozadu, postavil som sa a začal som mávať rukami, a napodobňujúc dirigovanie. Raz sa mi to nevyplatilo, lebo nešiel až na koniec triedy, rýchlo sa obrátil a uvidel ma. Chytil ma za vlasy, vytiahol ma z lavice dopredu, povedal mi: vezmi si ceruzku a teraz to budeš dirigovať a deti budú spievať. Neskôr si sám spomenul na túto situáciu pri jednej školskej slávnosti.

***Takže k dirigovaniu ste sa dostali náhodou...**

Bola to náhoda. On však viedol školský zbor, a ten vystupoval pri rôznych príležitostiach. Zbor to vždy nacvičil a ja som sa akoby bez práce predvádzal s dirigovaním. Pamätám si, že sme vystupovali aj na jednej „stromkovej“ slávnosti v Mestečku, bolo to asi v roku 1936. „Stromkovou“ bola pomenovaná podľa toho, že sme sadili lipu ako symbol slovanstva. Tam som dirigoval asi sto žiakov, ktorí spievali vopred nacvičenú pieseň.

***O tomto zážitku, aj o tom, že to bolo nádherné predstavenie so 150 žiakmi, ste hovorili aj na tohtoročnom odovzdávaní mestských ocenení. Málokto však vie, že pokračovateľom vašej dirigentskej dráhy bol potom vysoký úradník pevnosti Roland Eloed, ktorý bol klavirista a skladateľ talianskeho pôvodu. Potom ste už pokračovali na gymnázium v Hlohovci.**

Ako študent gymnázia som mal vlastný detský spevácky zbor, ktorý pozostával z detí dozorcov väzenskej stráže, bolo tam asi 30 spevákov. Prvé naše vystúpenie bolo pri príležitosti odhalenia busty generála Milana Rastislava Štefánika na námestí väznice za prítomnosti prezidenta najvyššieho súdu Martina Mičuru. Bolo to 8. mája 1938. No dlho mi toto dirigovanie nevydržalo. Dochádzanie do gymnázia v Hlohovci a príprava do školy mi zaberali dosť času. Po skončení kvarty sa skončila aj moja púť v Hlohovci, pretože otec odchádzal do dôchodku a už sme sa sťahovali do Serede.

***Kedy nastal zlom a začali ste sa profesionálne orientovať na hudbu a dirigovanie?**

Z Hlohovca som musel prestúpiť na gymnázium do Trnavy. V rokoch 1939 – 40 som prišiel do Serede. Tu pôsobil spevácky zbor, kde som sa hlásil, že by som chcel dirigovať. Dirigoval ho Dr. Fischer, ktorý bol správcom školy a organistom. Patril troška do našej rodiny, mal za ženu dcéru mojej krstnej mamy. Videl, že mám záujem. Trošku ma zacvičoval na klavíri, a to aj preto, že občas potreboval voľno, aby ho mal kto zastúpiť. Tak som sa aj v Seredi dostal k organu. V roku 1942 bol už menovaný za

V. Karmažín vystupoval aj na tejto slávnosti r. 1938 uprostred leopoldovskej väznice.

inšpektora hudobných škôl a k dirigovaniu som sa dostal ešte bližšie. Vtedy prišiel aj nový organista Jozef Bittner. Keďže hral, musel niekto dirigovať.

***Aký bol váš repertoár?**

Spočiatku to bol chrámový repertoár, neskôr pribudli aj ľudové piesne. Mal som možnosť stretnúť sa aj s veľkými osobnosťami, chodil som na rôzne dirigentské školenia napríklad v Trenčianskych Tepliciach či Banskej Štiavnici. Tam sme sa stretávali aj so skladateľmi, osobne som takto poznal Mikuláša Schneidra-Trnavského. Dokonca som s ním v Trenčianskych Tepliciach aj popíjal. Bol to veľmi veselý človek a vedel rozprávať veľmi zaujímavé príbehy. Podobne som sa spoznal aj s Alexandrom Moyzesom, Šimonom Jurovským, Andrejom Očenášom, Bartolomejom Urbancom. Boli to skladatelia, s ktorými sme mali dlhé roky kontakty. Pamätám si, keď sme sa dostali v roku 1958 do ústredného kola súťaže festivalu speváckych zborov do Prahy, kde sme vystupovali v Smetanovej sieni. Tento úspech si najviac cením, to sa nepodarí hociktorému spevokolu.

***Ako sa pozeráte na zborový spev v súčasnosti? Má šancu zaujať dnes v spleti rôznych atakov populárnej hudby?**

Po stránke zborového spevu je to slabé, v súčasnosti mladých ľudí dostať na tento druh umenia je skutočne umenie. Dnes majú záujem o celkom iný druh hudby, ako je zborový spev, resp. vokálna hudba. Kedysi, keď som učil a okrem hudobnej výchovy som sa venoval aj speváckemu zboru, vedeli sme vychovať mladých ľudí, ktorí popri štúdiu na gymnáziu alebo obchodnej akadémii spievali v zbore. No je nešťastím pre zbormajstrov, keď im študent po absolvovaní štúdia odchádza na vysokú školu – po štyroch rokoch, keď sa vycvičí a naučí sa dobre repertoár. Dnes sme, žiaľ, nútení brať si aj starších spevákov. Škoda, že to mladí nevnímajú tak ako my kedysi. Muzika to je elixír, dáva človeku impulz, žiadne iné umenie to takto nedokáže.

Pripravil Martin Jurčo.

OHLASY NA OCEŇOVANIE

RODÁKOV

Ocenené osobnosti vedením mesta Leopoldov – hudobný skladateľ Milan Novák a dirigent Viliam Karmažin – zaznamenali pri tejto príležitosti aj viaceré pozdravné a blahoprajné pozdravy. Jedným z gratulantov bol dlhoročný spolupracovník Milana Nováka, textár a libretista Tibor Grünner, trnavský rodák a Novákov rovesník. „Pre mňa je Milan Novák jedným z najvýznamnejších skladateľov svojej generácie. Svedčí o tom najmä to, že sa venuje veľmi širokej žánrovej palete – od symfonickej hudby, ktorá je náročnejšia, až po známe filmové hudby či skladby, ktoré zaraďujeme medzi pesničky populárnej hudby. Najmä na tomto poli som mal možnosť s ním spolupracovať a som rád, že to bola úspešná spolupráca,“ povedal na margo ocenenia Milan Novák Tibor Grünner, ktorý odovzdal svoj pozdrav osobne na leopoldovskom námestí.

Takto prišiel hudobného skladateľa pozdraviť aj Jozef Lackovič, rodák z neďalekých Trakovíc. „Ja som Milanov nepravý bratranec. Mňa okrem osobnej motivácie priviedla zagrätulovať mu aj prosba majiteľa nášho trakovického múzea. Keď sa dozvedel, že dostane Milan Novák cenu, poprosil ma, aby som zabezpečil dokumentačný materiál, aby v múzeu bola táto slávnostná chvíľa zaznamenaná. Milan Novák je totiž rodák z Trakovíc. Pamätám sa, keď sa Novákovci presťahovali z Trakovíc do Mestečka. Pri železničnej látke si postavili domec, pamä-

tám si, že sme k nim chodili ako deti pohorďovať sa na hojdačku či zajazdiť si na kolobežke. O tom sme mohli my len snívať... O Milanovi sa tradovalo, že zamkol v dome učiteľa hudby a odhodil kľúče. Pán učiteľ musel ísť vraj z domu po rebríku. Som rád, že som s ním mohol zažiť tie detské roztopaše,“ hovorí Jozef Lackovič.

(maju)

ŠTRAJKOVALI AJ LEOPOLDOVSKÍ UČITELIA

Do celoslovenského jednodňového štrajku učiteľov sa 13. septembra zapojili aj učitelia našej základnej školy. Vopred o tom informovali vedenie mesta a prostredníctvom oznamov v žiackych knižkách a mestského rozhlasu aj rodičov. V deň štrajku boli priamo v škole k dispozícii riaditeľka základnej školy Oľga Galčíková a členovia trojčlenného štrajkového výboru. Ostatní zamestnanci mali neplatené voľno a navyše si platili aj odvody do poisťovní.

Vyhlaseniu štrajku predchádzali rokovania zástupcov odborového zväzu, ktoré neprišli očakávané výsledky. Zmyslom protestu bolo vyjadrenie nesúhlasu s návrhom rozpočtu SR na roky 2013 až 2015 v oblasti školstva, ale takisto aj dlhodobé neriešenie poddimenzovaného financovania školstva a takisto ohodnotenia jeho zamestnancov. Podľa požiadaviek učiteľov by nárast miezd v roku 2013 mal predstavovať desať percent. Medzi požiadavkami je aj garancia plátov pedagogických a odborných zamestnancov na úrovni 1,2 až 2,0-násobku priemerného platu v národnom hospodárstve, ďalej systémové zvyšovanie finančných zdrojov tak, aby podiel z HDP bol do konca tohto volebného obdobia porovnateľný so štátmi EÚ.

(jh)

PRACOVNÍCKY BANKY OHROZOVAL PIŠTOROU

Podozrivého už obvinili

V pondelok 8. októbra znepokojila obyvateľov mesta udalosť, ktorá doteraz nemá ob-

dobu v dejinách Leopoldova. O pol deviatej ráno neznámy maskovaný páchatel so strelnou zbraňou v ruke vošiel do pobočky Všeobecnej úverovej banky so slovami: „Toto je prepad.“ Od pracovníčok žiadal vydanie finančnej hotovosti. Tie mu v strachu o svoj život vydali 10 tisíc eur a páchatel z banky ušiel. Polícia v tejto súvislosti požiadala verejnosť o pomoc pri pátraní po asi 30-ročnom páchatelovi, ktorý bol približne 185 cm vysoký a mal štíhlu postavu. *„Mal krátke vlasy, oblečené mal bledé rifle, modrú mikinu s bielym nápisom na prsiach. Cez tvár mal šatku, na hlave šiltovku s bielym šiltom, cez ktorú mal prehodenú kapucňu,“* uviedol na náš dopyt Michal Hanus z oddelenia komunikácie Krajského riaditeľstva Policajného zboru SR v Trnave. Stopu po páchatelovi (páchateloch) zachytili aj mestské priemyselné kamery, ktorých záznamy policajti detailne vyhodnocovali. Vyšetrovateľ v tomto prípade začal trestné stíhanie pre lúpež, za ktorú páchatelovi hrozí trest odňatia slobody na sedem až dvanásť rokov. Policajný vyšetrovateľ z lúpežného prepadnutia v piatok 12. októbra popoludní napokon aj obvinil 32-ročného muža z Trnavy, ktorý je podozrivý zo spáchania skutku, informovala o tom trnavská policajná hovorkyňa Martina Kredatusová. Policajný vyšetrovateľ zároveň spracoval podnet pre prokurátora na väzobné stíhanie podozrivého.

(jh, foto: KRPZ)

KONTROLA ZÁPACHU ZATIAE NEPRINIESLA NIČ NOVÉ

Na nepríjemný a dusivý zápach, ktorý sa za istých okolností doslova plazí Leopoldovom a jeho okolím, ale v závislosti od smeru a rýchlosti vetra ho cítiť napríklad aj v Trakoviciach či Bučanoch, sa sťažovali mestu už desiatky občanov. Zatiaľ sa zdá, že mesto v boji proti zápachu táhá za kratší koniec.

Témou sa viac ráz najmä na podnety poslanca R. Levčíka zaoberalo aj mestské zastupiteľstvo a vedenie mesta a sťažnosti napokon vyústili až do stretnutia poslancov a primátora s vrcholovými manažérmi spoločností Enviral, a. s., Meroco, a. s., a Slovenské liehovary a likéry, a. s., sídlacích na Trnavskej ceste, odkiaľ sa nepríjemný zápach šíri do okolia. K náprave situácie však nedošlo ani po tomto stretnutí, a tak primátor mesta na radu zastupiteľstva obrátil sa v júli na Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Trnave so žiadosťou o prešetrenie vplyvu zápachu na zdravie ľudského organizmu. Zároveň požiadal o odpoveď, či je možné uskutočniť náhodnú kontrolu alebo zmerať, resp. určiť vplyv zápachu na zdravie človeka.

Žiadosť mesta poslali pracovníci Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Trnave na hlohovský odbor kvality životného prostredia Obvodného úradu životného prostredia v Trnave. Jeho pracovníci uskutočnili 7. septembra v čase od 9 hod. do 11,30 h ústne pojednávanie spojené so zisťovaním aktuálnej situácie v spomínaných biotechnologických prevádzkach a priamo v meste na Nádražnej ulici. Výsledky nepriniesli nič nové: v stanovisku sa uvádza, že v čase obhliadky v priemyselnej zóne bolo cítiť zápach charakteristický pre činnosť spoločností, sídlacích v nej. Pre bezprostredné susedstvo priemyselnej a obytnej zóny bolo ho cítiť aj na Nádražnej ulici, keďže malá vzdialenosť nedokáže účinne eliminovať akýkoľvek zápach z ich činnosti. *„Na základe výsledkov miestneho*

šetrenia bolo zistené, že vyššie uvedené prevádzky dodržiujú platnú legislatívu na úseku ochrany ovzdušia (zákon č. 137/2010 Z. z. o ovzduší a jeho vykonávacie vyhlášky), čo taktiež potvrdila Slovenská inšpekcia životného prostredia Bratislava pri svojej kontrole v priebehu mesiaca júl 2012," uvádza sa ďalej v stanovisku Obvodného úradu životného prostredia v Trnave. To zároveň odporúča mestu Leopoldovu, aby v budúcnosti nevytváralo podmienky na hromadenie výrobných prevádzok v priemyselnej zóne, ktorá je v dotyku s obytnou zónou. Keďže problémový zápach necítiť pravidelne, zato však veľmi intenzívne, vedenie mesta hľadá ďalšie monitorovacie možnosti, ako ho identifikovať a perspektívne aj obmedziť.

(juh)

REKONŠTRUKCIA HOLUBYHO ULICE SA ASI SPOMALÍ

Problémový spomaľovač znížili

Preberacie konanie zrekonštruovanej komunikácie na Holubyho ulici je už ukončené a motoristi ju po niekoľkotýždňovej letnej odstávke opäť používajú. Spočiatku prevádzku na nej komplikoval spomaľovač, ktorý síce bol vyhotovený podľa technickej normy (tá pripúšťa výšku spomaľovača až 15 cm, v skutočnosti mal 13 cm), predsa však pravdepodobne pre jeho príkry sklon mali mnohé autá problém cezeň bezpečne prejsť. Po úprave retardéra by dnes už nemali mať problém prejsť úsekom pri školskej jedálni bez kolízie so spomaľovačom ani „nižšie" autá.

Popri zrekonštruovanej ceste s novým asfaltovým povrchom pribudlo pri školskom areáli nové parkovisko tvorené drenážnou betónovou dlažbou. Na parkovisku je možné len pozdĺžne státie, podobne je vyriešené aj protitlahlé menšie parkovisko pri pizzérii. Novými parkovacími miestami sa istotne zlepšila situácia a bezpečnosť v lokalite najmä v ranných hodinách, keď rodičia privádzajú svoje ratolesti do školy. Doteraz väčšinou nebezpečne parkovali priamo na ceste a takto aj deti vychádzali z áut. Bezpečnejší peší prechod detí do školy, ale aj ostatných

chodcov zabezpečuje zasa nový chodník z červenej zámkovej dlažby, položený nad úrovňou cesty popri oplotení školského dvora, školskej jedálne a susediaceho ihriska.

Zmení sa umiestnenie priechodu pre chodcov

Celý projekt si vyžiadal z mestskej pokladne takmer 100 tisíc eur a v súčasnosti sa práce presunuli k predajni chovateľských potrieb, kde pracovníci spoločnosti Staveko pripravujú po okrajoch cesty III. triedy (štátnej cesty) osadenie vyvýšených obrubníkov s prídlažbou tak, ako je to popri tejto ceste na námestí. Úpravám sa nevyhne ani nové parkovisko pri pizzérii na konci námestia – bude tu zrušené posledné parkovacie miesto a to sa upraví na ukončenie chodníka z Piešťanskej cesty. Na tomto mieste sa zriadi aj nový priechod pre chodcov, aby mohli občania bezpečne prechádzať na ďalší nový chodník zo zámkovej dlažby pri predajni chovateľských potrieb a odtiaľ zasa novým priechodom pre chodcov na chodník v parku pri základnej škole alebo popri škole smerom k železničnej stanici. Súčasťou projektu je odvodnenie krajníc popri cesty III. triedy. Ešte v polovici roka sa zrealizovali aj oprava a rozšírenie chodníka na Piešťanskej ceste – samospráva na ne vyčlenila takmer 20 tisíc eur. Okrem rekonštrukcie chodníka okolo domov smerom k železničnej trati v tomto úseku vznikol aj chodník cez parčík pri bývalom zdravotnom stredisku a kine tak, aby chodci nemuseli zachádzať na bočnú asfaltovú cestu popri parčíku (chodci väčšinou ju aj tak nepoužívali a radšej prechádzali po hlavnej ceste). Nový chodník umiestnený v príjemnej parkovej aleji bol vybudovaný z dlažby, ktorá bola pôvodne umiestnená na námestí. Chodník má dĺžku 181 metrov, ku ktorej ešte treba prirátať plochu vjazdov do dvorov, a široký je 1,75 metra (v úseku pri trati dva metre).

Neočakávané výdavky na Trolasky

Vedenie mesta a poslanci pôvodne uvažovali o tom, že celková rekonštrukcia Holubyho ulice od námestia až po železničnú stanicu bude pre finančnú náročnosť rozdelená asi do troch etáp. V tomto roku po

dokončení prvej etapy (po križovatku s Hurbanovou ulicou) sa ukazovalo, že budúci rok by sa možno dalo uvoľniť z rozpočtu mesta toľko prostriedkov, že by celá zostávajúca časť projektu rekonštrukcie mohla byť zrealizovaná a zafinancovaná už v budúcom roku. Havarijná situácia historického mosta na Trolaskoch a nevyhnutnosť vytvorenia náhradnej komunikácie dávajú tušiť, že mesto bude musieť siahnuť po pôvodnom variante a zostatok rekonštrukcie Holubyho ulice rozdeliť na dve etapy. Na otázku, či to tak bude, zodpovie zastupiteľstvo pri príprave budúcoročného rozpočtu. Isté však je, že v jej rekonštrukcii bude mesto pokračovať aj v budúcom roku.

(jh)

NOVÉ SPRÁVNE POPLATKY

Prvého októbra vstúpilo do platnosti nariadenie, ktorým sa upravujú, resp. zvyšujú poplatky vyberané v zmysle zákona č. 145/1995 v znení neskorších predpisov. Ide o poplatky, s ktorými sa občania najčastejšie stretávajú na matričných úradoch. Podľa nového právneho predpisu za overenie jedného podpisu na jednej listine zaplatíme poplatok 1,50 eura, za fotokópiu 1,50 eura, za duplikát rodného, sobášneho alebo úmrtného listu 5 eur a za potvrdenie o trvalom pobyte 5 eur. Priplatia si aj rybári, pretože sa zmenila aj cena rybárskeho lístka – za ročný rybári zaplatia 7 eur, za trojročný lístok 17 eur. Ďalšie informácie o zmenených správnych poplatkoch sú k dispozícii na matričnom úrade.

(jh)

ŠKOLÁCI UŽ VYUŽÍVAJÚ

OPRAVENÉ IHRISKO

Rekonštrukciu vonkajšieho školského ihriska pri bývalej predajni obuvi pre zlý a nevhodujúci povrch začalo mesto už minulý rok a dokončená bola v podstatnej časti až na jeseň tohto roka. Začala sa položením špeciálneho betónového podkladu, pokračovala výmenou starého oplatenia za nové, bezpečnejšie a estetickejšie. V tomto roku pribudli opravené mantinely so sivou fasá-

dou. Na ne pribudli oranžové motívy niektorých druhov športu, ktoré vývarne zhmotnil Marián Brešťanský, čím ihrisko nadobudlo výzor príťažlivej a modernej športovej plochy.

Viac ťažkostí však bolo s výberom povrchu ihriska. Poslanci problematiku konzultovali s Mariánom Baraniakom, ktorý má s podobnými povrchmi skúsenosti, a takisto s vedúcim školy a učiteľkami telesnej výchovy. Vyberali z viacerých vzoriek, ba dokonca jeden z povrchov si boli obzrieť aj na ihrisku v Čechách. Viaceré skúsenosti však potvrdili, že investícia za vyše pol milióna korún – či už taká alebo onaká – má vždy svoje riziká, keďže pri umelých plochách hrá v bezpečnosti športujúcich najdôležitejšiu rolu najmä kvalita športovej obuvi (a osobitne jej dezénu). Jednou z možností je to, že plochu ihriska bude tvoriť špeciálne upravený betónový povrch, na ktorý ešte pribudnú čiary používané v jednotlivých druhoch športov. V ideálnom prípade poslanci aj po dohode s riaditeľkou základnej školy sa budú usilovať zistiť ponuky na cenovo prijateľné certifikované povrchy a zároveň sa budú usilovať ponechať ihrisko k dispozícii deťom aj v mimoškolských hodinách a počas víkendov.

(jh)

OBYVATELIA NA

JILEMNICKÉHO SI VYDÝCHLI

Dlho nedala občanom bývajúcim na Jilemnického ulici spať miestna komunikácia, resp. jej torzo, ktoré zostalo po kladení kanalizácie na tejto ulici. Z cesty sa totiž stal doslova tankodrom, keďže cestu zničili ťažké mechanizmy.

Ešte v marci minulého roka poslalo 70 obyvateľov tejto ulice sťažnosť Trnavskej vodárenskej spoločnosti, a. s., v ktorej o. i. žiadali prinavrátenie cesty do pôvodného stavu (teda nielen na miestach výkopu). Z viacerých rokovaní medzi vedením mesta, Trnavskou vodárenskou spoločnosťou, a. s., a Vodohospodárskymi stavbami, a. s., o zodpovednosti jednotlivých subjektov za vzniknutú situáciu napokon vznikla dohoda, že

opravu cesty rovnakým dielom zafinancujú všetky tri subjekty. Aj keď vedenie mesta pôvodne nepredpokladalo, že by sa malo zúčastňovať na financovaní opravy cesty, za úspech možno pokladať aj to, že situáciu sa podarilo doriešiť rokovaniami a dohodou. Ak by ju mal totiž rozriešiť súd, občania by na novú cestu čakali možno ešte dlhé roky. Po takmer roku a pol sa zámer napokon aj podarilo zrealizovať – na začiatku októbra sa obyvatelia Jilemnického ulice dočkali novej asfaltovej cesty na ploche asi štyroch päťtín pôvodnej plochy komunikácie. Zvyšok, ktorý nebol natoľko poškodený kanalizačnými výkopmi a súvisiacimi prácami, sa štandardne upravil ako v prípade iných ulíc v rámci spätných úprav.

(jh)

ŠPORTOVÁ HALA: MALÉ TALENTY ZADARMO

Ekonomická stránka mestskej športovej haly predstavuje pre poslancov strašiaka v podstate už od začiatku svojej existencie. Po nedávnej úprave poplatkov sa pozrela vytvorená komisia znova na ďalšie aspekty efektívnosti haly a na jej vyťaženosť.

Komisia a poslanci hľadajú vhodný mechanizmus, ako znížiť červené čísla haly, no zároveň si uvedomujú, že na vstupnom veľa neutržia oproti tomu, koľko hala spotrebuje peňazí za energie. Aj poslanci Miloš Jančár a Pavel Zlámala si myslia, že zvyšovanie poplatkov za prenájom haly (vstupné) nie je

cesta, ako sa dostať k prijateľným výsledkom. Jednak zvýšené poplatky odradia tých, ktorí by do nafukovacej haly chceli ísť, jednak si myslia, že ľudí by mali skôr motivovať nižšie ceny alebo iné výhody počas hodín, keď sa hala využíva minimálne. Prosto – zmyslom by malo byť skôr prilákať ľudí do haly a zvyknúť ich do haly chodiť športovať. Aj keď zasa nemožno nevidieť, že ročne hala pre mesto vyprodukuje stratu takmer 40 000 eur...

Z viacerých možností, ktoré komisia predostrela, napokon zastupiteľstvo rozhodovalo o týchto novinkách: aj keď súčasné poplatky za hodinu zostávajú naďalej v platnosti (letné obdobie: 8,00 – 19,00 hod.: 6 €, 19,00 – 24,00 hod.: 10 €; zimné obdobie: 8,00 – 22,00 hod.: 15 €, 22,00 – 24,00 hod.: 20 €), poslanci hlasovali o znížení poplatkov o polovicu za počet osôb za hodinu, no návrh napokon neprešiel a v platnosti zostáva doterajšia výška poplatkov. Zastupiteľstvo však odsúhlasilo poskytnutie priestorov športovej haly zadarmo pre malé futbalové talenty vo veku 5 – 6 rokov pod vedením Ivana Hegedúša každú sobotu od 12,00 do 13,30 h. Do platnosti vstúpili aj nové poplatky v prípade celodenných turnajov. V letnom období za hodinu prenájmu haly organizátori turnaja zaplatia 11 eur a v zimnom období 20 eur (v oboch prípadoch je poplatok bez použitia šatní a sprch – za tie si treba v prípade potreby priplatiť). Komisia sa zaoberala aj ďalším z možných variantov perspektívy haly – jej ponúknutím do prenájmu. Aj keby ju mesto ponúklo za symbolické euro, muselo by za „svoje subjekty“, ktoré halu využívajú dnes v stanovené hodiny (organizovaní športovci, ZŠ a pod.), platiť prenájom. Podľa analýzy komisie mesto by aj za takýchto podmienok usporilo až 40 percent nákladov ročne oproti súčasnosti. Pritom napríklad v tomto roku sa očakáva, že hala spotrebuje z mestského rozpočtu 48 000 eur (takmer 1,5 milióna korún), no zisk z jej prevádzkovania sa odhaduje na 9 tisíc eur.

(jh)

Harmonikársku cenu získal Jaroslav Líška

slovensku harmoniku
5. ročník
LEOPOLDOV
8. 9. 2012

Aj keď antikvariátnik, hudobník, zberateľ a nadšený obdivovateľ heligónok Tibor Ďurák, zakladateľ myšlienky, podľa ktorej je pomenovaný aj leopoldovský festival Vráťme Slovensku harmoniku, už stráži jeho ideu v nebi, istotne by bol spokojný s tým, že táto prehliadka harmonikárskeho umenia sa v našom meste etablovala a okrem tradičných hostí z mesta a regiónu naň prichádzajú aj noví, napríklad aj spoza rieky Moravy. Aj keď v tomto roku prišlo do Leopoldova 8. septembra o čosi menej účastníkov, spolu s osvedčenou moderátorskou dvojicou Renáta Miklošová – Roland Osvald sa postarali o veselé, vydarené a pestré sobotňajšie popoludnie.

Po doobedňajšom výberovom predstavení sólistov a dobrom obede v školskej jedálni sa účastníci začali pripravovať na verejný galaprogram v Spolkovej záhrade. Hostia vystupovali v zaužívaných troch pásmach – bronzovom, striebornom a zlatom. Známymi aj menej známymi, regionálne ukotvenými skladbami sa predstavili viacerí harmonikári a heligónkari z Výčapov-Opatoviec, Nitry, z bližšieho okolia Leopoldova sa prezentovali Ladislav Skubáň zo Sereďe či Pavol Feranec z Trakovíc. Minulý rok sa o podujatí pochvalne vyjadrovali dolnobojanovickí harmonikári z Moravy, a tak tentoraz sa prišiel predstaviť už tretí harmonikár z Dolných Bojanoviec Pavol Feranec. V zlatom pásme sa ocitli Nitrianski heligonkari a domácich harmonikárov na piatom ročníku zastupoval Jaroslav Líška, ktorý aj získal Cenu primátora mesta Leopoldova. Organizátori aj hostia si pochvalovali – v tomto roku sa im na pódium dostalo viac času a mohli výraznejšie prezentovať aj špecifiká svojich regiónov. Zaujímavé a divácky úspešné boli aj sprievodné vystúpenia malej dychovej hudby Kozovanka z Bratislavy a rodinného hudobno-speváckeho zoskupenia Tadema z Košolnej, ktorá má vo svojom repertoári piesne z rôznych slovenských regiónov, z Moravy, ale aj rôzne úpravy ľudových piesní.

(jh, foto: Soňa Selnekovič)

MTK začalo vychovávať svoje nádeje

Mužstvo MTK sa dostáva do formy

Divácky príťažlivý futbal. I tak by sa dalo pre nezainteresovaného diváka zhodnotiť vystupovanie mužov v ligových zápasoch OM Trnava. Spravidla na každom zápase môžu priaznivci futbalu vidieť množstvo gólových situácií a mužstvám sa na leopoldovskom ihrisku darí triafať loptu medzi žrde. Fanúšikovia MTK však očakávajú viac. Za to môže niekedy biedna strelecká efektívnosť tímu. Avšak i napriek tomu celok už 6 zápasov po sebe neprehral a pomaly sa dostáva do formy.

Na začiatku sezóny omladený tím, ktorý si pod taktovku vzal nový tréner Mgr. Richard Slovák, trápila nezohratosť a bolo si treba zvyknúť na nový herný prejav. Toto všetko sa podpisalo i pod prvú vysokú prehru s favoritom súťaže, Bolerázom, 0:9 a prehru v Šulekove 5:3. Šulekovské stretnutie malo osobitný nádych a ako vždy bolo plné emócií. „Unikátny rozhodca a totálne zbabraný druhý polčas z našej strany,“ takto si spomína na stretnutie jeden z hráčov MTK. Rozhodca vtedy poškodil Leopoldov, ktorý po prvom dejstve vyhrával 3:1, avšak v tom druhom inkasoval 4 góly. Vedenie klubu podalo protest na hlavného arbitra, Futbalový zväz ho vyhlásil za opodstatnený a vyvodil voči nemu sankcie. To však Leopoldovu stratenú body nevrátilo. Potom prišla domáca výhra so Zavarom 4:2 a ukazovalo sa, že tím si začína veriť, avšak nastal ďalší úder v Hrnčiarovciach, kde nám domáci „naložili“ šesť gólov. Hráči domácich mali strelecké hody. Z každej šance skórovali. Nasledujúce štyri zápasy tím remizoval. Za zmienku stojí domáce stretnutie s posledným celkom, Smolenicami. Na leopoldovskom ihrisku sa im podaril uchmatnúť prvý bod do tabuľky. Pekným gólom sa vtedy prezentoval dorastenec Beko. Po priamom kope z 30 metrov od brány „vymietol šibenicu“ a zabezpečil tak aspoň remízu 1:1.

Posledné dve stretnutia hráči už dotiahli do víťazného konca a, dúfajme, aj rozbehli výhernú šnúru. Doma proti Hornej Krupej, ktorá dohrala zápas bez vylúčeného brankára, vyhrali po infarktovom priebehu 3:0. Desiaty zápas sa MTK podaril tak, ako asi nikto nedúfal. Taký futbal sa nevidí každý deň. Hráčom Leopoldova sa počas nepriaznivého stavu 2:0 podarilo strelíť 4 góly v rozmedzí asi 10 minút, otočili tak zápas a dokázali vybojovať cennú výhru 3:4. Fanúšikovia dúfajú, že v tomto svetle sa bude tím prezentovať i naďalej. Tabuľka je vyrovnaná a na tretí tím stráca MTK iba 4 body.

P	Názov tímu	K	V	R	P	S	B
1	TJ Slavoj Boleráz	10	9	1	0	51:6	28
2	Družstevník Zvončín	10	9	1	0	34:6	28
3	ŠK Cífer	10	5	2	3	24:19	17
4	ŠK Jalšové	10	5	2	3	21:19	17
5	ŠK Rapid Hrnčiarovce	10	4	4	2	19:14	16
6	TJ Družstevník Zavar	10	4	2	4	17:16	14
7	Družstevník Horná Krupá	10	4	2	4	12:13	14
8	TJ Družstevník Siladice	10	3	4	3	20:12	13
9	OŠK Šulekovo	10	3	4	3	27:25	13
10	MTK Leopoldov	10	3	4	3	22:32	13
11	TJ Družst. Brestovany	10	3	2	5	14:18	11
12	TJ Slovan V. Orvište	10	3	2	5	18:30	11
13	OŠK Dolná Krupá	10	2	4	4	14:17	10
14	OFK Kľačany	10	2	2	6	14:24	8
15	MFZ Smolenice	10	1	1	8	10:37	4
16	OFK Drahovce	10	0	3	7	9:38	3

Dorastenci podávajú tradične dobré výkony, čo vidieť aj z ich umiestnenia na 3. mieste v tabuľke. *„Osobne hodnotím ostatnú časť sezóny veľmi dobre. Čo sa mi nepáči, je to, že máme i na lepšie postavenie v tabuľke, no zápasy na Záhorí chalanom veľmi „nevoňajú“. Tam sme to pokazili. Dúfam, že sa zlepšíme a v nasledujúcich stretnutiach zaútočíme na prvé miesto v tabuľke, po čom všetci veľmi túžime.“* Takto zhodnotil kapitán tímu Juraj Pobjecký vystupovanie v doterajších zápasoch. Za najviac vydarený zápas by každý označil domáci súboj proti Chtelnici. *„Prehrávali sme 1:2 ešte pár minút pred koncom, ale bojovnosť až do konca sa vyplatila,“* zhodnotil zápas stredopoliar Daniel Moravčík, keď mužstvo nakoniec vyhralo 3:2 gólom z 90. minúty a ukázalo tak svoju silu. Ciele tímu pre túto sezónu sú podľa Daniela jednoznačné: *„Hrať dobrý futbal, samozrejme, že skončiť na prvom mieste, alebo aspoň oň bojovať čo najdlhšie.“*

Žiaci tak ako minulý ročník bojujú v Oblastnej súťaži skupina „A“. Z jedenástich celkov im patrí siedme miesto, za čo môže i zbabraný prvý polčas v Dolnom Trhovišti, kde hneď v úvode dostali 3 „lacné“ góly a aj napriek tomu, že boli jednoznačne lepším tímom, dokázali sa strelecky presadiť iba raz. Tabuľka je však vyrovnaná a na tretie Dolné Trhovište strácajú len 2 body, takže s ich umiestnením sú spokojní vedenie klubu aj kormidelník Rastislav Nosál. V tíme hrajú talentovaní hráči, o čom svedčí aj to, že tréner výberu ObFZ pozval dvoch z nich na zápasy, po ktorých vyslovil spokojnosť s predvedeným výkonom. Chlapci a dievčatá hrajú pekný futbal, dúfame, že budú rozvíjať svoj talent a časom sa prebojujú aj do vyššej ligy.

Novinkou tohto ročníka je vznik samostatnej súťaže pre prípravky. Doteraz boli rozdelené do skupín po tri mužstvá a hrali medzi sebou zápasy turnajovým spôsobom. V novovzniknutej lige sú v troch skupinách po 10 mužstiev a hrajú systémom „každý s každým“. Takto majú mladí futbalisti možnosť hrať viac zápasov s viacerými súpermi a zlepšovať tak svoje futbalové schopnosti.

Tréner zostal nezmenený, chlapcov a dievčatá vedie útočník a kapitán mužského celku Branislav Krajčovič. Jeho zverenci sa dokázali prebojovať s tromi výhrami a dvomi prehrami na pekné tretie miesto v tabuľke. V jesennej časti sezóny ich čakajú ešte tri zápasy.

V septembri vzniklo pod vedením skúseného trénera Ivana Hegedúša pre najmladších futbalistov mužstvo predprípravky. Tréningy môžu navštevovať tí najmladší, dievčatá i chlapci už v predškolskom veku, a zoznamovať sa tak hravou formou s futbalom.

Pripravil Filip Zlámala.

Leopoldovské hráčky ovládli západoslovenské kolo Fed Cupu

Slovenský tenisový zväz v spolupráci s Nadáciou SPP organizovali aj v tomto roku mimoriadne úspešný projekt Detský Davis Cup a Fed Cup pre deti do 10 a 8 rokov. Cieľom projektu je propagácia pravidelného športovania prostredníctvom systematickej prípravy, ktorou si deti osvoja mnohé pohybové zručnosti a získajú základy tenisu. Do projektu sa každý rok zapájajú kluby, tenisové školy, telovýchovné subjekty, základné školy či iné organizácie z celého Slovenska. Ani hráči leopoldovského klubu na tomto podujatí nemohli chýbať a naše mesto reprezentovali vynikajúcimi výkonmi a skvelými výsledkami. Dievčatá LTC Leopoldov zvíťazili v rámci regiónu západné Slovensko, hráčky susedného Červeníka skončili štvrté. Tretie miesto vybojovali chlapci z TK Červeník.

V rámci regionálnych kôl súťaže dievčat do 8 rokov družstvo LTC Leopoldov súperilo v skupine B s klubmi TC EMPIRE Trnava A, TC Topoľčany C a OZ Slávia Trnava A. Suverénne víťazstvo bez jedinej prehry a postup do finále z prvej pozície zabezpečili Leopoldovčanky Alexandra Gubáňová, Simonka Bilková a Kristína Danišková z Ratkoviec. Naším hráčkam sa darilo aj vo finálových kolách. Po víťazstvách nad klubmi TK Sereď a TK Červeník sa v záverečnom dueli stretli s družstvom Kúpele Piešťany, ktoré zdolali 3:2 a stali sa celkovými víťazkami.

Darilo sa aj družstvu TK Červeník, ktoré okrem domácej Mirky Martinkovičovej reprezentovali aj Leopoldovčanky Sofia Bokorová a Janka Krajčovičová. Dievčatá zvíťazili nad klubmi TC EMPIRE Trnava B, TA NET Trnava a TK Tenkur Trenčín, v regionálnom finále si poradili s družstvom ŠK Jaslovské Bohunice a ich víťazné ťaženie zastavili až hráčky LTC Leopoldov.

Za zmienku stoja aj výsledky chlapcov, ktorí v rámci zápasov v skupinách postúpili z druhého miesta po víťazstve nad klubom TA NET Trnava A. Ondrej Vrlak (Červeník), Nikolas Bohunický (Červeník) a Marco Bilka (Leopoldov) si v regionálnom finále poradili s družstvom Jaslovské Bohunice. V ďalšom kole im však možnosť bojovať o celkové víťazstvo prekazilo družstvo TC EMPIRE Trnava.

Hráči tak nadviazali na výborné výsledky z minulého roka ešte lepším umiestnením vo veľmi silnej konkurencii. Tréner Martin Krajčovič neskrýval svoje nadšenie: „*Veľká vďaka patrí kapitánovi Jánovi Ondruškovi z Trnavy, pomocnej trénerke Zuzane Tačovskej, ale aj perfektným rodičom, ktorí svoje ratolesti ukážkovo podporovali. Výsledky, ktoré sme v súťaži dosiahli, sú o to cennejšie, že náš klub vychováva tenistov a tenistky už veľmi dlho a nie je*

ľahké udržať si dobré výkony v rámci všetkých kategórií. Okrem hráčov do 10 rokov však trénujeme perfektné hráčky a hráčov aj v starších kategóriách. Napríklad Laura Dunárová, Laura Bokorová, Mirko Špacír či Paulínka Mužíková a mnoho ďalších nádejných talentov. Som veľmi rád, že aj v takomto malom klube dokážeme vychovávať kvalitných hráčov, ktorí sa vedia uplatniť v náročnej celoslovenskej konkurencii.”

Morma

Šach v škole...

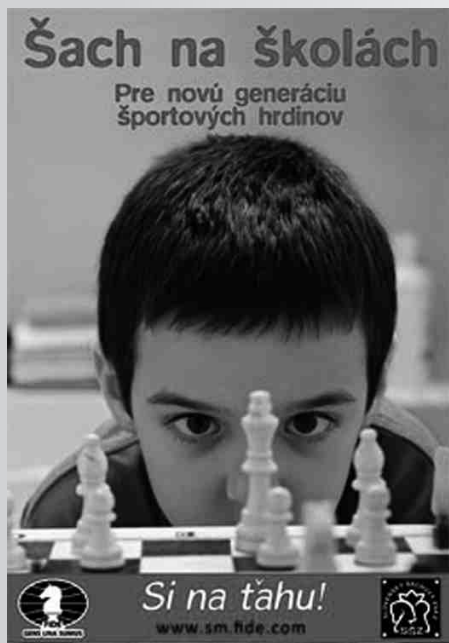
Slovenský šachový zväz (SŠZ) s podporou Medzinárodnej šachovej federácie FIDE začal v školskom roku 2011/2012 celonárodný projekt Šach v škole. Jeho cieľom je v priebehu troch rokov systematicky podporiť vyučovanie šachu ako nepovinného predmetu alebo v krúžku v tristo základných školách na Slovensku. V tomto školskom roku sa môže do projektu dostať 100 škôl, ktoré môžu podporu žiadať cez regionálnych manažérov projektu. Pre Trnavský kraj bol určený Stanislav Vlček (e-mail: wlk1977@yahoo.com, tel. č.: 0910623563). Škola (či centrum voľného času) dostane do výpožičky šachové súpravy, magnetickú demonštračnú šachovnicu, učebnicu šachu, propagačné plagáty, súčasťou podpory je jednoduché

školenie k projektu a DVD s ďalšími informáciami. Na konci každého školského polroka treba regionálneho manažéra informovať o existencii krúžku a počte detí, ktorí ho navštevujú. Po zániku predmetu alebo krúžku musí škola požičaný materiál vrátiť.

❖ **Šachová hra zvyšuje inteligenciu detí a prospieva im v nasledujúcich oblastiach:**

➤ **Pozornosť.** Deti sa učia chápať výhody pozorného sledovania a koncentrácie. Ak nedokážu sledovať, čo sa deje, nemôžu

vhodne reagovať bez ohľadu na to, aké sú múdre.

➤ **Predstavivosť.** Deti si musia vedieť predstaviť rôzne akcie v rôznom poradí pred tým, ako sa odohrajú. Túto schopnosť rozvíjame u detí tým, že ich učíme predstavovať si budúce ťahy bez toho, aby ťahali figúrkami.

➤ **Predvídanie.** Deti sa učia najprv myslieť a potom konať. Po čase šach pomôže rozvinúť trpezlivosť a myslenie.

➤ **Porovnávanie možností.** Deti sa učia, že nemusia vykonať hneď to, čo im napadne ako prvé. Učia sa porovnávať rôzne možnosti, ich klady i zápory. Rozhodovací proces je lepší, ak je podložený logikou.

➤ **Abstraktné myslenie.** Deti sa učia odpútať sa od detailov a rôzne témy či koncepty použiť v rozličných, ale súvisiacich situáciách.

➤ **Plánovanie.** Deti sa učia stanovovať si ciele a určovať si konkrétne kroky vedúce k nim. Veľmi dôležité je to, že sa učia v prípade potreby prehodnotiť svoje ciele či plány na základe zmeny situácie.

Odporúča sa, aby sa diéta začalo učiť hrať šach už v prvej triede základnej školy, teda ako šesťročný. Kráľovská hra už dostala zelenú v školách v USA, Izraeli, Dánsku, Švédsku... a napríklad v Turecku sa dnes učia hrať šach dva milióny detí ako nepovinný predmet. Turecká šachová federácia je druhá najpočetnejšia po futbale a šach tam má veľmi významný vplyv na výchovu mladej generácie. Americká štúdia, ktorá sa zamerala na 3000 žiakov v stovke newyorských škôl, ukázala, že deti hrajúce šach mali lepšie známky o 17 až 20 percent nielen v matematike, ale aj angličtine. Nie je pritom dôležité, či sa z nich stanú šachoví majstri alebo nie.

Prvé dve školenia projektu Šach v škole pre 31 učiteľov alebo vedúcich záujmových krúžkov a trénerov mládeže sa uskutočnili už minulý rok v septembri v Trenčíne a L. Mikuláši. Európsky parlament (EP) vydal pred niekoľkými týždňami vyhlásenie, v ktorom sa hovorí o tom, že šach ako dostupná hra pre deti zo všetkých sociálnych skupín môže pomôcť sociálnej integrácii, znižovaniu kriminality, boju proti diskriminácii, ako aj v prevencii pred rozličnými závislosťami. Vzhľadom na to, že šach môže zlepšovať koncentráciu, trpezlivosť a výdrž detí i rozvíjať ich kreativitu, intuíciu, pamäť, analytické myslenie, rozhodovacie schopnosti a športové správanie sa, EP sa obrátil na členské štáty Európskej únie, aby zavádzali tento program do svojich vzdelávacích systémov.

K celému projektu môžeme ešte poznamenať, že aj regionálna tlač sa môže aktívne zúčastňovať na propagácii „kráľovskej hry“ vo svojom regióne. Ako? Napríklad vytvorením stálej šachovej rubriky, tak ako sa to stalo začiatkom tohto roka v našom časopise. Ak škola nezaložila šachový krúžok, tak môžu pomôcť rodičia, ktorí poznajú základy šachovej hry a naučia ich aj svoje deti. Nákup šachovej súpravy domácnosť veľmi finančne nezaťažá. Potom doma môžu usporadúvať rodinné turnaje a súčasne upevňovať súdržnosť vlastnej rodiny...

Spracované podľa web-stránky SŠZ.

Šachové okienko

Náš stály riešiteľ a súčasne významný i veľmi plodný šachový skladateľ z Veľkého Kýra poslal pre našich riešiteľov novostrategickú dvojťažku (v poradí druhý originál v šachovej rubrike), v ktorej si treba dať pozor na zradnosti: 1.Jc7? a 1.Sg4?, ktoré nevedú k správne-mu riešeniu. *Biely začne a dá mat čiernemu druhým ťahom.* Zoltán sa narodil 1. 10. 1942. Po skončení strednej poľnohospodárskej školy pracoval ako vedúci agrónom v poľnohospodárskom družstve. Teraz žije životom dôchodcu vo svojej obci. Šachovou skladbou sa začal zaoberať ako dvadsaťročný. Svoju prvotinu uverejnil v Roľníckych novinách r. 1964. Doteraz zložil 1541 šachových skladieb (592 dvojťažiek, 379 trojťažiek, 99 mnohotažiek, 301 pomocných matov, 162 samomatov a 8 exoprobémov). Spoločných skladieb s inými skladateľmi bolo 230. Za svoje skladby získal 954 vyznamenaní (281 cien – 82 prvých, 341 čestných uznaní, 312 pochvalných zmienok a 20 ďalších umiestnení). V albumoch FIDE uverejnil 40 úloh so ziskom 36,75 bodu. V roku 1985 získal titul majstra športu, r. 1990 sa stal majstrom FIDE, r. 1988 medzinárodným rozhodcom FIDE a roku 2005 medzinárodným majstrom FIDE. Rozhodoval 40 skladateľských súťaží. K jeho okrúhlemu životnému jubileu mu želáme pevné zdravie do ďalších rokov života a nech zloží pre riešiteľov ešte veľa zaujímavých skladieb!

Skladba č. 5 Zoltán Labai Originál

Mat 2. ťahom (10 - 8)

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 20. novembra 2012. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený.

Riešenie skladby č. 4 (Kollárik): **1. - d2** (1. - Db5 2.Dxf8+ Kxf8 3.Vc8+ De8 4.d7 Dxc8 5.dxc8V mat) **2.d7** (2.Dxf8+? Kxf8 3.d7 Dxf6 4.Vc8+ Dd8 5.Vxd8+ Ke7 6.Vh8 d1D 7.d8D+ Dxd8 8.Vxd8 Kxd8 - +; 6. - Kxd7? Vh1!) **d1D** (2. - Dxf6 3.Dxf6 d1D 4.Vc4 Dd5 5.Vh4 Dh5 6.Vxh5 g5 7.d8D - - ; 3.Dxf8+? Kxf8 4.Vc8+ Dd8 5.Vxd8 Ke7 6.Vh8 d1D 7.d8D+ Dxd8 8.Vxd8 Kxd8 - +) **3.Dxf8+!** (3.d8D? Daf1+! 4.Kg3 Dg1+ 5.Kf4 g5+ 6.Kf5 Dxf3+ 7.Ke5 Da1+ 8.Dd4 Df4+ 9.Kd5 Dfxd4+ 10.Kc6 Da6 mat; 5.Kh4 Dh2+ 6.K-g5 Ddg1 mat, 5.Kh3 Dxf3+ 6.Kh4 g5 mat) **Kxf8 4.Vc8+ Dxc8 5.dxc8D+ Dd8 6.Dxd8 mat.** Hlavnou ideou šachovej štúdie je vzájomná premena bieleho a čierneho pešiaka. Výhercom za vyriešenie skladby č. 4 bol vyžrebovaný Vladimír Tačovský z Leopoldova. (GK)

NEZABUDNITE SI PRÍŠŤ VYMENIŤ JÓDOVÉ TABLETKY

Do konca októbra si obyvatelia ešte môžu vymeniť na mestskom úrade jódové tabletky. Pritom je dôležité, aby so sebou priniesli aj tie staré. Tie potom pracovníčky mestského úradu odovzdajú do trnavského skladu civilnej obrany. Tabletky s jódidom draselným sú pritom mimoriadne dôležité kvôli zablokovaniu štítnej žľazy po radiačnej havárii a používajú sa na zabránenie kontaminácie rádioaktívnym jódom. Odbor civilnej ochrany a krízového riadenia dodal na mestský úrad presne 7000 balení jodidu draselného vrátane rezervy, ktorá je určená pre narodené deti, prisťahovaných obyvateľov a pod. Odporúčame občanom prečítať si informácie o použití a dávkovaní na priloženom letáku ešte pred tým, ako tabletky odložia.

(jh)

Spoločenská kronika

Milý priateľ Milan.

Dnes Vás nepozdravujeme ako biskupa a ani ako kňaza, ale ako človeka, ktorého si vážime pre najobvyčajnejšie a zároveň najdôležitejšie ľudské vlastnosti. Pre tie sme Vás zaradili medzi blízkych a priateľov, na ktorých sa oplatí myslieť a želať im zdravie, šťastie a ešte veľa rokov plodného života. Nezáleží na okrúhlosti výročia, pretože tak ako každodenná Božia pomoc je

potrebná aj pomoc človeka človeku. To si ale nie vždy uvedomujeme, a preto sú rôzne výročia malými uzlíkmi na vreckovke, ktorý dnes pri príležitosti Vašich šesťdesiatych narodenín rozväzujeme. Spomíname na príjemné stretnutia, ktoré sme vedno prežili, a to, že ich frekvencia sa pribúdajúcim vekom predlžuje, iba umocňuje ich význam. Sme ale radi, že pribúdajúce roky, postavenie a funkcie nezmenili Vaše postoje a náklonnosť k všedným ľuďom tak, ako sme Vás poznali pri odchode z Leopoldova.

Želáme sebe i Vám, aby sme Vás pri rozväzovaní ďalšieho uzlíka zastihli zdravého, šťastného, plného entuziazmu pre Vaše poslanie a sme presvedčení, že hodnotenie na výbornú, ktorú Vám dnes udeľujeme, nebudeme meniť.

Pozdravujú priatelia z Leopoldova.

Naším milovaným rodičom

Zafúkal už vietor stopy,
keď pred päťdesiatimi rokmi
spojili ste svoju dušu,
slúbili si lásku a nehu.

Bozkom a zlatým krúžkom
na vašom prste
tíško vykričali ste
do celého sveta,
že cesta vášho života
je láskou spätá.

Vieme, nikdy nebude dosť slov
vdaky za to, oci, mami,
že ste stále zdraví medzi nami,

za vaše vrásky, biele vlásky,
za rady, pomoc v núdzi...

Snád len popriať chceme
množstvo zdravia,
chuti do života,
nech smútky vaše ústa nezhalia,
nech nikdy nepríde na vás clivota.

Dlho nás tu ešte tešte,
vždy vieme, kde je domov náš,
kde vrátiť sa môžeme po dlhej ceste,
nikdy neopustíte nás.

Dovoľujeme si týmito veršami prihovoriť sa našim rodičom Valike a Vojtechovi Bednarčekom, ktorí si 20. septembra pripomenuli zlaté výročie spoločného života.

S úprimnými žičeniami dakujú a blahoželajú deti Renáta, Zuzana a Vojtech s rodinami.

Vaše dôležité milníky

September - október

Uzavreli manželstvo

Martin Munka
a Soňa Tolarovičová

Narodili sa

Marcel Jurczak
Jakub Adamkovič
Evelyn Zubíčková
Jonáš Chlubna
Dominik Pikna
Simona Svíčková
Martin Bernard Levčík

Naši jubilanti

60-roční

Marta Grymová
Magdaléna Holubová
Mária Kunkelová
Emília Magulová
Jozef Plichta
Marta Slováková
Magdaléna Spálová
Štefan Trnka
Anna Winklerová

65-roční

František Doskoč
Ružena Honíšková
Mária Juríková
Viera Kožuska
Tatiana Kucharová
Jozef Luba

70-roční

Valéria Bednarčeková
Jana Berešová
Mária Ďuráková
Ing. Karol Gula
Ing. Marián Julény
Mária Repková
Irma Svetlíková
Ing. Josef Zadražil

75-roční

Júlia Kleimannová
Jaroslav Líška
Eva Štepanovičová
Margita Tomšová

80-roční

Mária Bartovičová
Kamil Gschwandtner
Gizela Spišiaková

81-roční

Angela Michlerová

82-roční

Milan Gucman
Rudolf Hrnčár
Ludmila Kulková
Veronika Sitárová
Anna Trgalová

83-roční

Irena Hotová
Mária Husková
Vincent Plecho
Mária Podoláková

84-roční

Ján Andrášik
Mária Ondrigová
Mária Slováková

85-roční

Ludovít Blažo
Irena Heráková
Veronika Krausová
Mária Paulovičová
Viliam Srdoš

86-ročné

Katarína Haulišová
Marta Slivková

87-roční

Elena Pachová
Vilma Winklerová

88-ročná

Emília Haulišová

89-roční

Júlia Bartušová
Magdaléna Danielová

91-ročná

Vilma Polčíková

92-ročná

Margita Šoltýsová

94-ročná

Mária Kadašová

Opustili nás

František Kocian
Štefan Rusnák
Irena Miková
Ondrej Vojtek
Helena Lehotská
Veronika Ulíková
Mária Kišová

Spracovala 18.10.2012
Bc. Viera Lietavová

časopis obyvateľ'ov Leopoldova

Ročník: 26. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10.

*Zrekonštruovaná komunikácia
na Holubyho ulici*

Kapela NAEX nielen o guláš!

Cena primátora Jaroslavovi Liškovi

Úspešný leopoldovský tenis

Foto: ÚVTOS a ÚVV, K. Bajtalová, R. Osvald, S. Selnekovič

Park priťažlivejší aj pre deti